

РЕШЕНИЕ

№ 4983

гр. София, 27.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1762** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на К. Д., [дата на раждане], в Република С. М., чрез адв. П.С., със съдебен адрес [населено място], [улица], етаж 2, офис 2, против Заповед с рег. № 5406ПАМ-1 от 09.02.2021г. на Началник на Гранично полицейско управление /ГПУ/ – Б., Регионална дирекция „Гранична полиция” /РДГП/, МВР-Главна дирекция „Гранична полиция” /ГДГП/, с която е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане в Република България” за срок от 2 /две/ години, считано от 09.02.2021 г. до 09.02.2023 г., спрямо К. Д., [дата на раждане] в Република С. М..

Според жалбоподателя оспорената заповед е незаконосъобразна поради това, че е постановена в противоречие с административно-производствените правила, в противоречие с материалния закон, както и при неизяснена фактическа обстановка. Оспорва компетентността на издателя на процесната заповед. Твърди, че в нея липсват фактически установявания и мотиви за издаването ѝ, както и не било посочено по кой нормативен акт се налага ПАМ и мотиви по отношение на продължителността на определения 2 годишен срок. Моли да се отмени оспорената заповед. Претендира присъждане на разноски, за които е приложен списък по чл. 80 от ГПК.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпило писмено становище от пълномощника-адв.С.,

с което излага доводи, поддържащи подадената жалба и моли същата да бъде уважена като основателна.

Ответникът, Началник на ГПУ-Б., редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки, в които с подробни доводи, изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на издадената Заповед рег. № 5406ПАМ-1 от 09.02.2021г. на Началник на Гранично полицейско управление /ГПУ/ – Б., Регионална дирекция „Гранична полиция” /РДГП/, МВР-Главна дирекция „Гранична полиция” /ГДГП/. Моли на основание чл.78, ал.5 от ГПК, направените от жалбоподателя разности за адвокатско възнаграждение да бъдат редуцирани до минимално определения размер, посочен в Наредбата по чл.36 от Закона за адвокатурата.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че след постъпил сигнал на 03.02.2021г. в ГПУ-Б. за неспазване на заповед на министъра на здравеопазването във връзка с епидемичната обстановка на територията на Република България и непредставяне на PSR-тест с отрицателен резултат, необходим при влизане в страната ни, от северно македонския гражданин К. Д., [дата на раждане] в Р С М. с паспорт №С1303314, влязъл на 01.02.2021г. на територията на Р България през ГКПП С. Л. са извършени оперативно издирвателни мероприятия и справки в АИС-ГК относно срока на престой в страната. В резултат на проверката е установено, че К. Д. от началото на 2021г. има регистрирани пътувания на територията на Р България, както следва:

1.на 04.01.2021г. на вход през ГКПП К. в 21.44ч. с лек автомобил „Волво”с рег. [рег.номер на МПС] , с цел преминаване транзит и осъществено излизане на 06.01.2021г. през ГКПП С. Л. в 15.51ч. със същия лек автомобил.

2.на 22.01.2021г. на вход през ГКПП С. Л. в 10.16ч. с лек автомобил „Волво”с рег. [рег.номер на МПС] , с цел преминаване транзит и осъществено излизане на 26.01.2021г. отново през ГКПП С. Л. с лек автомобил марка „Х.” с рег. [рег.номер на МПС] .

3.на 01.02.2021г. на вход през ГКПП С. Л. в 16.18ч. с лек автомобил марка „Мини купър” с италианска рег. № EL102CA, с цел преминаване отново транзит и опит да излезе от страната на 07.02.2021г. в 03.30 ч. през ГКПП К..

На 03.02.2021г. след влизането му в Република България и заявления отново от него транзит за преминаване през страната, с цел проверка на заявеното, от служители в ГПУ Б. е заложен на оперативна задача R4-за уведомяване при явяване на изход от страната. След явяването му на ГКПП К. е уведомен НГОИД в ГПУ Б. и лицето е задържано за срок от 24 часа със Заповед № 4379-170 от 07.02.2021г. по описа на ГПУ К.. Конвоиран е до ГПУ Б. и срещу него е образувано ДП № 2 по описа на ГПУ Б. за престъпление по чл. 355, ал.2 от НК.

От данните по делото е видно, че е образувано НОХД № 20211210200197 по описа на Районен съд Благоевград. Представен е протокол от 09.02.2021г. /л.26/ от с.з по делото. Делото е приключило със споразумение, одобрено от съда с Определение № 91173, с което северно македонския гражданин се е признал за виновен за това, че за времето от 22.01.2021г. до 07.02.2021г. на трасе вход изход ГКПП С. Л., [община], обл. Б. и на трасе изход на ГКПП К.-шосе, общ. Драгоман, обл.С. в условията на продължавано престъпление на 22.01.2021г. на трасе вход ГКПП С. Л. е нарушил мерки, издадени против разпространяването на заразна болест по хората-т.б от Заповед РД-01-680/27.11.2020г. на министъра на здравеопазването на Р България, като

влязъл без представен документ, показващ отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизането в Р България изследване по метода на полимеразно верижната реакция за доказване на COVID -19, считано от датата на проведеното изследване; на 26.01.2021г. на трасе изход на ГКПП С. Л. е нарушил мерки, издадени против разпространението на заразна болест по хората-т.4 от Заповед РД-01-680/27.11.2020г. на министъра на здравеопазването на Р България, след като е влязъл на територията на РБългария при условията на т.3 от заповедта, не е напуснал незабавно територията й до 22.01.2021г.; на 01.02.2021г на трасе вход ГКПП С. Л. е нарушил мерки, издадени против разпространяването на заразна болест по хората-т.5 от Заповед РД-01-50/26.01.2021г. на министъра на здравеопазването на Р България, като влязъл без представен документ, показващ отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизането в Р България изследване по метода на полимеразно верижната реакция за доказване на COVID -19, считано от датата на проведеното изследване; на 07.02.2021г. на трасе изход на ГКПП К. е нарушил мерки, издадени против разпространяването на заразна болест по хората-т.4 от Заповед РД-01-50/26.01.2021г. на министъра на здравеопазването на Р България, като след като на 01.02.2021г. е влязъл на територията на РБългария при условията на т.3 от заповедта, не е напуснал незабавно територията й, заради което и на основание чл.355, ал.2, вр. ал.1 от НК, вр.чл.26, ал.1 от НК, вр. чл.54 от НК, на К. Д. е наложено наказание „лишаване от свобода”, за срок от 5 месеца, което на основание чл.6б от НК е отложено за изпитателен срок от 3 години. На основание чл. 54 от НК, му е наложено и наказание глоба в размер на 10000 лв.

С предложение рег.№ 540бр-744, екз.1/09.02.2021г. началник ГОИД на ГПУ Б., ст.инспектор А. П. /л.58/ е предложил на К. Д., [дата на раждане] в република С. М., с паспорт № С1303314, издаден в Р С М., да бъдат наложени принудителни административни мерки, както следва: 1. на осн. чл.44, ал.1 и чл.41, т.2-„Връщане до страната на произход-Р С М.”; 2. На осн. чл. 41, ал.1, чл. 42з, вр. чл.10, ал.1, т.8 и т.25 „Забрана за влизане в Република България за срок от 2 /две/ години, считано от 09.02.2021г. до 09.02.2023г.”

Със Заповед рег.№ 540б ПАМ-2/ 09.02.2021г. /л.59/ на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход Република С. М.”. На осн. чл.44, ал.3 от ЗЧРБ е допуснато предварително изпълнение на заповедта.

Със Заповед рег.№ 540б ПАМ-1/ 09.02.2021г. /л.57/ на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане в Република България за срок от 2 /две/ години, считано от 09.02.2021г. до 09.02.2023г.”, предмет на настоящото производство. На осн. чл. 60, ал.1 от АПК е допуснато предварителното й изпълнение. Връчена е лично срещу подпис на жалбоподателя на 09.02.2021г., като той изрично е записал върху заповедта, че не се нуждае от преводач.

По делото е налична Заповед УРИ 4077з-636 от 24.08.2015г. /л.64/ относно оправомощените длъжностни лица от РДГП К. да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по ЗЧРБ.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Съдът намира, че жалбата е подадена от лице с правен интерес, адресат на оспорената заповед и неблагоприятно засегнат от нея, тъй като със заповедта се отнема едно придобито субективно право. Жалбата е подадена в 14-дневния срок от съобщаването

на оспорената заповед, извършено лично срещу подпис на жалбоподателя на 09.02.2021 г. Оспорената заповед подлежи на съдебен контрол съгласно изричната норма на чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ.

Изложеното налага извод, че жалбата е допустима, а разгледана по същество тя е неоснователна поради следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган, надлежно упълномощен да издава заповеди от кръга на процесната (Заповед УРИ 4077з-636 от 24.08.2015г. /л.64/ на директора на РДГП К.), в предвидената от закона форма на мотивирано решение, при спазване на процесуалните правила и на материалния закон, в съответствие с целта на закона - да не се допуска влизане в страната на чужденец, който не отговаря на условията за това.

Като правно основание за издаване на процесната заповед за налагане забрана за влизане на чужденеца в Република България, органа е посочил чл.10, ал.1, т.8 и т.25 от ЗЧРБ. Посочените правни норми постановяват отказване на виза или влизане в страната на чужденец, когато може да се предполага, че ще разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификат за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка, както и когато на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41 ЗЧРБ, освен ако не е допуснато доброволно завръщане. По делото е представена Заповед РД – 01-74/01.02.2021г. на министъра на здравеопазването, във връзка в епидемичната обстановка на територията на Република България, съгласно която „...гражданите на ... Република С. М. ... могат да преминават транзитно през територията на Република България, ... като транзитното преминаване се допуска единствено в случаите, когато може да се гарантира незабавно напускане на територията на Р България“. Съгласно същата заповед на министъра на здравеопазването лицата, които преминават транзитно през територията на Р България, се допускат без да предоставят документ, показващ отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизането в Р България изследване по метода на полимеразно верижната реакция за доказване на COVID -19, считано от датата на проведеното изследване. От данните по делото е видно, че северномакедонският гражданин е нарушил разпореденото незабавно напускане на територията на Р България, регламентирано в Заповед РД – 01-74/01.02.2021г. на министъра на здравеопазването, т.к. е престоял в страната повече от 24 часа, необходими за транзитно преминаване и същевременно не е представил PSR тест с отрицателен резултат от проведено до 72 часа преди влизането в Р България изследване по метода на полимеразно верижната реакция за доказване на COVID -19, считано от датата на проведеното изследване, необходим при влизане на територията на Р България, с което си действие е създал опасност за живота и здравето на хора-престъпление по чл. 355, ал.2 от НК, а именно деяние, извършено по време на пандемия, свързана със смъртни случаи, което съгласно българското законодателство се наказва с лишаване от свобода до 5 години и глоба от 10 000 лева до 50 000 лева.

Освен това, по делото е представена и Заповед рег. № 5406 ПАМ -2 от 09.02.2021г., с която на чужденеца е наложена принудителна административна мярка „Връщане до страната на произход, Република С. М.“, връчена му лично на 09.02.2021г.,

Самият факт на нарушаване на Заповед РД – 01-74/01.02.2021г. на министъра на здравеопазването, действително съставлява основание за наложената принудителна

административна мярка съгласно чл. 42з, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ. Нормата предвижда, че забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз се налага, когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1. В настоящия случай безспорно е установено наличието на основание по чл. 10, ал. 1, т. 8 и т.25 ЗЧРБ, според която императивна норма се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато може да се предполага, че ще разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификат за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка, както и когато на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41 ЗЧРБ, освен ако не е допуснато доброволно завръщане.

С оглед събраните писмени доказателства съдът счита за доказани визираните материално правни предпоставки за налагане на ПАМ. Не е спорно по делото, а и от събраните доказателства в административното производство, е видно, че оспорващият е чужденец - гражданин на Република С. М.; че за същият може да се предполага, че ще разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификат за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка, т.к е заявил транзитно преминаване, престоял е на територията на страната повече от 24 часа, необходими за транзитно преминаване, и същевременно не е представил необходимите медицински документи за влизане на територията на Р България. Изпълнена е и втората хипотеза, посочена в процесната заповед, а именно на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41 ЗЧРБ, освен ако не е допуснато доброволно завръщане.

Също така, по делото е представен протокола от 09.02.2021 г. по НОХД № 197/2021г. по описа на Районен съд Благоевград, обективиращ одобрено споразумение за наложено наказание на К. Д. за извършени престъпления по чл.355, ал.2 НК, което има силата и значението на влязла в сила присъда, и от който е видно, че за извършеното престъпление, НК предвижда наказание "лишаване от свобода" до пет години и глоба от десет до петдесет хиляди лева-чл.355, ал.2, вр. ал.1. Т.е., престъплението, за което жалбоподателят е осъден с влязла в сила присъда покрива напълно изискванията на нормата и на чл. 10, ал. 1, т. 6 ЗЧРБ-- - основание за забрана за влизане на лицето, т.к е осъдено с влязла в сила присъда за извършено умишлено престъпление.

Тъй като нормата на чл. 42з, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ е императивна, при наличие на предвидените в нея предпоставки административният орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на преценка, а задължително следва да наложи предвидената в закона принудителна административна мярка чрез издаване на заповед за забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз, част от който е и територията на Република България.

Във връзка с оплакванията в жалбата, съдът преценява срока на наложената ПАМ, като приема, че същият е определен законосъобразно, при съблюдаване принципа за законност по чл. 4, ал. 3 от АПК и принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК. Принципът за съразмерност задължава административния орган да упражнява правомощията си, вкл. по налагане на принудителни мерки, по разумен начин,

добросъвестно и справедливо, без да се засягат правата и законните интереси на субектите в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава актът. Във връзка със събраните по делото доказателства за вида и характера на противоправните деяния, осъждането на лицето, размера на наложеното наказание, вида на засегнатите обществени отношения, съдът намира за законосъобразна и относима към целите на закона ПАМ "забрана за влизане в Република България" за срок от 2 години. Определеният срок съответства и на целите, предвидени в общата разпоредба по чл. 22 от ЗАНН - да се предотвратят и преустановят други противоправни деяния, както и последиците от тях. В случая административният орган е взел предвид всички относими обстоятелства и е определил срока на ПАМ при отчитане принципите за законност и съразмерност.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд София град, I отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Д., гражданин на Република С. М., [дата на раждане] в Р С М., паспорт № 1303314, против Заповед с рег. № 5406ПАМ-1 от 09.02.2021г. на Началник на Гранично полицейско управление /ГПУ/ – Б. към Регионална дирекция „Гранична полиция” - К., Главна дирекция „Гранична полиция”- МВР, с която е наложена принудителна административна мярка „Забрана за влизане в Република България” за срок от 2 /две/ години, считано от 09.02.2021 г. до 09.02.2023 г., спрямо К. Д., гражданин на Република С. М., [дата на раждане] в Р С М., паспорт № 1303314.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: